

Nr inwent.: 938/18	<h2 style="text-align: center;">KARTA WOJEWÓDZKIEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW</h2>		<div style="text-align: right;">11777</div> 4. Miejscowość: OSTRÓDA Gmina: OSTRÓDA Powiat: OSTRÓDZKI Województwo: warmińsko - mazurskie
1. Obiekt: BIAŁE KOSZARY – obiekt nr 10 OŚR. SZKOLENIA PODWODNEGO CZOŁGISTÓW	2. Datowanie: 1913	3. Pomiar: dł. / szer. / wys. 51m / 12m / 3,5m	5. Adres: BIAŁE KOSZARY ul. Stefana Czarnieckiego
10. Sytuacja /skala 1 : 10 000/: 	11. Fotografia: Widok ogólny elewacji		6. Obręb: 8 nr ewid. gr.: 154/35 7. Sposób użytkowania / funkcja obecna: nieużytkowany 8. Własność: gminna 9. Informacje o ochronie: <ul style="list-style-type: none"> REJESTR ZABYTKÓW nr: A – 1959, z dn. 25.07.2002 r. PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO INNE
12. Historia: Białe Koszary – nazwane tak od koloru tynkowanych elewacji. Przed II wojną światową określane mianem: „Feldartillerie-Kaseme” (koszary artylerii polowej) lub „Reiter Kaseme” (koszary kawaleryjskie). Prawdopodobnie projektantem zespołu był Friedrich Heitmann. Decyzję o budowie koszar podjęto w 1909r. Jako pierwszy stacjonował tu 3 Wschodniopruski Pułk Artylerii Polowej nr 79. Po traktacie wersalskim jednostka została rozformowana, a w części budynków zorganizowano Urząd Skarbowy oraz dwie szkoły. W 1927r. odsprzedano część zespołu dla Reichswehry, a w 1939r. całość oddano na użytek wojska. W latach 1950 -1951r. w koszarach znajdowało się Centrum Wyszczolenia Wojsk Ochrony Pogranicza. 1954/1955r. utworzono tu 35 Batalion Ciężkich Czołgów. Ostatnią jednostką wojskową stacjonującą w koszarach był Batalion Zaopatrzenia im. Gen. ST. Fiszer, który 7 VI 2001r. opuścił Ostródę.			13. <div style="text-align: center;"> Regionalny Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków w Olsztynie 10-117 Olsztyn, ul. 1-Maja 3 tel. (0-89) 521 26 89, fax (0-89) 521 26 88 </div> Data: 30 czerwca 2006 r.

14. Opis:

- Ilość kondygnacji 1
- Ilość skrzydeł 1
- Ilość przybudówek -
- Rozwiązanie dachu dwuspadowy
- Pokrycie dachu dachówka
- Materiał elewacyjny tynk
- Detal architektoniczny kolory użytego w elewacji tynku podkreślające trójwymiarowość fasad;

centralnie usytuowany ryzalit z boniowaniem na narożnikach i trójkątnie, zwieńczonym frontonem
lizeny nadające rytm elewacjom;

boniowane narożniki budynku;

symetryczne wystawki.

15. Fotografia:

Widok ogólny obiektu

16. Stan zachowania:

- Pokrycie dachu dachówka – zachowana oryginalna substancja zabytkowa, stan zachowania - dostateczny
- Stolarka zachowana oryginalna substancja zabytkowa, stan zachowania - dostateczny
- Materiał elewacyjny tynk, stan zachowania - dobry

17. Uwagi: